

UN AMOR INDECÍS...

© celestí ventura

Un amor indecís m'habita fredament;
és com una llum que em cega violenta
inestable, estranya al sentiment,
que en la nua pell ha deixat empremta.

No puc estimar més del permès,
actes plaents que amb la llum es perden
entre les aigües calmes del no-res,
obligat a l'exili a on els amors s'esquerden.

Em plau la joia que esclata a prop meu,
aferrat com l'heura en mig del fragor
envejo l'esdevenir que no és curt ni breu,

em sorprent l'amor buidant mon cor,
el teu verí esdevindrà com un gran trofeu
si de nit malferit quedà abaltit el record.

C.V. - 2017